

[Ministeren for offentlige arbejder]

staltninger af denne art må naturligt anses for en særlig byggemodningsudgift for arealer af denne art.

Det er endelig i spørgsmålets begrundelse anført, at der i forbindelse med fredning af store kyststrækninger i henhold til naturfredningsloven skulle påhvile kommunerne særlige forpligtelser i henseende til vedligeholdelse. Ministeriet er ikke bekendt med det nærmere indhold af en sådan pligt, der dog næppe kan omfatte forpligtelser for kommunerne til at foretage dige- og kystsikringsforanstaltninger.

I øvrigt skal til det stillede spørgsmål anføres:

Langs Limfjordens kyster er ekstraordinært høje vandstande næppe særlig hyppige, og det må derfor antages, at den kysttilbagefykning, der sker, nok også er en følge af fjordens mere regelmæssige indvirkning på kysten således, at der sker en successiv nedbrydning af skrænter og deraf følgende kysttilbagefykning. Uden et mere konkret kendskab til de lokaliteter, der tænkes på, kan noget bindende ikke siges, men der er grund til at antage, at parallelværker i nogen udstrækning ville kunne forsinke en sådan udvikling. For så vidt det efter en konkret vurdering måtte findes økonomisk velbegundet at udføre sådanne anlæg, må de dermed forbundne udgifter efter almindelige regler inddækkes af ejerne af de arealer, der beskyttes, medmindre andre finder anledning til at træde til.

Med den viden, som ministeriet sidder inde med, kan det ikke antages, at fjorden truer interesser af en størrelse, vigtighed og udbredelse, der kan begrunde, at staten træder til som deltager i tilvejebringelse af den kapital, der kræves til beskyttelsesanlæg. Noget sådant kan efter nugældende praksis kun ske, når særligt omfattende interesser står på spil, eller særlige forhold i øvrigt foreligger.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det i spørgsmålets begrundelse fremdragne forhold om Thyborøn kanal har været vurderet af folketinget i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 477 af 9. december 1970 om ophævelse af lov om foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal. Om beskyttelsen af landbrugsarealerne langs Limfjorden henvises til bemærkningerne til forslaget til loven, Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 909.

Jeg skal herefter sammenfatte mit svar derhen, at der ikke for ministeriet foreligger oplysninger, der kan begrunde, at der søges bevilling til, at staten skulle deltage i udgifter til dige- og kystsikringsanlæg langs Limfjorden. Herved bemærkes også, at de midler, der af statskassen ud fra almindelige økonomiske betragtninger vil kunne stilles til rådighed til dige- og kystsikring, i første række bør anvendes på steder langs Jyllands vestkyst, hvor behovet for statens medvirken til foranstaltninger er langt vægtigere begrundet end i Limfjorden.

Spm. nr. 437

Til *energiministeren* (9/1 81) af:

Lone Dybkjær (RV):

»Vil ministeren tage godkendelsen af Amagerværk III op til fornyet overvejelse?«

Begrundelse

I et notat af 19. december 1980 udarbejdet af hovedstadsrådets administration konkluderes, at der ikke er elforsyningsmæssig baggrund for opførelse af Amagerværk III i 1980'erne. Notatet er baseret på forudsætningen om en stigning i elforbruget på 2 pct. årlig – i lighed med midtvejsrapporten til Energiplan 81.

I planerne om opførelse af Amagerværk III har Elkraft forudsat en årlig stigning i elforbruget på 3-4 pct. For tiden er der praktisk taget ingen stigning i forbruget.

På baggrund heraf og af ønskerne om generelt at begrænse væksten i vort energiforbrug ønskes oplyst, om ministeren ikke anser det for rimeligt at trække ministeriets godkendelse af Amagerværk III tilbage indtil videre.

Foreløbig besvarelse (15/1 81):

Energiministeren (Poul Nielson):

I begrundelsen for det af Lone Dybkjær stillede spørgsmål henvises til et notat af 19. december 1980 udarbejdet af hovedstadsrådets administration. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg, da hverken ministeriet eller energistyrelsen har modtaget det omhandlede notat, har anmodet om at få dette tilsendt.